

Մահագրուքիւն

Հ. ՄԵՍՐՈՊ ՎՐԴ. ՃԱՆԱՇԵԱՆ

(1908 – 1974)

Հայր Մեսրոպ Վրդ. Ճանաչեան, աւագանի անունով Պետրոս, ծնած է Անքարա, 1908 թ.ի Յունուարի 11-ին: 1919 թ.ի Հոկտ.ին կ'անցնի Վենետիկ, եւ նոյն թուականի Նոյեմբերին կը հաղնի վանական աշակերտի սքեմը: Քսան տարեկան հասակին կ'անդամակցի Մխիթարեան Միաբանութեան: Իմաստասիրութեան ու աստուածաբանութեան գծով համալսարանական իր ուսումը Հռոմի մէջ աւարտելէ ետք, 1934 թ.ին կը ստանայ քահանայական ձեռնադրութիւն: 1937-1939 թթ.ուն կը հետեւի Սորպոնի համեմատական գրականու-

թեան դասընթացներուն : 1939–1942 թթ.ուն կը վարէ Մուրատ Ռաֆայէլեանի ուսումնապետի, եւ ապա՝ 1950–1952 տարիներուն, տեւուելի պաշտօնը : Երկար տարիներ՝ 1942–1952, 1953–1956 եւ 1970–1973 կը վարէ «Բազմավէպ»ի խմբագրութիւնը, իսկ 1959–1969՝ տպարանի տեսչութիւնը : Կը հիմնէ «Հայ Ընտանիք»ը, որուն խմբագրութիւնն ալ կը վարէ 1970–1973 թթ. :

Ամբողջ կեանք մը նուիրուած կրթական, խմբագրական ու հրատարակչական աշխատանքներու, որոնց առընթեր Հայր Մեսրոպ Վրդ. Ճանաչեան հաւատարմօրէն կը ծառայէ հայ գիր ու բանին, գեղարուեստական դրականութեան ու թարգմանչական աշխատանքներու հետ միատեղ ստորագրելով գրականագիտական ու պատմաբանասիրական աշխատասիրութիւններ : «Բազմավէպ»ի, «Գեղունի»ի եւ «Հայ Ընտանիք»ի մէջ հրատարակած իր բազմաթիւ ուսումնասիրութիւններէն անկախ, առանձին հատորներով լոյս կ'ընծայէ . ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ԱՐԴԻ ՀԱՅ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ, Ա. հտր., (1701–1900), Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1953, ՀԱՅ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՆՈՐ ՇՐՋԱՆԻ ՀԱՄԱՌՈՏ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ (1701–1920), Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1973 : ՍԱՅԵԱԹ–ՆՈՎԱ, Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1964 : ԴԱԻԹ ԿԻՐԱՊԱՂԱՏ, Վենետիկ, Ս. Ղազար, 1973, եւլն. (Մատենագիտական ամբողջական ցանկին համար տես՝ «Բազմավէպ», 1974, թիւ 1–2, էջ 32–47) :

Հայր Մեսրոպ Վրդ. Ճանաչեան կը վախճանի 1974 թ.ի Ապրիլի 13–ին :

ԼՈՒԻԶ ՆԱԼՊԱՆՏԵԱՆ

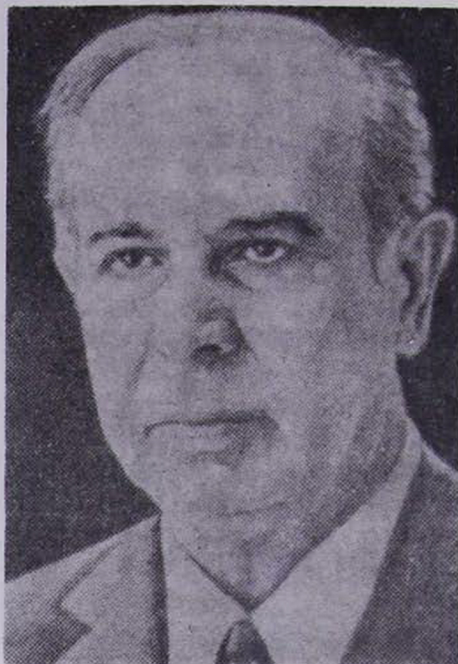
Լուիզ Նալպանտեան ծնած է ԱՄՆ: 1959 թ.ին Սթանֆորտ համալսարանէն կը ստանայ Դոկտոր փիլիսոփայութեան Պատմական Գիտութիւններու գիտական աստիճանը: Ապա՝ որպէս դասախօս կը պաշտօնավարէ Գալիֆորնիոյ Լոս Անճելըսի Համալսարանին մէջ, դասաւանդելով Հայագիտական առարկաներ, ուր նաեւ կը կազմակերպէ Հայագիտական Ուսմանց ծրագիր մը: 1964 թ.էն սկսեալ մինչեւ ինքնաշարժի արկածով իր կանխահաս մահը, Լ. Նալպանտեան կը դասախօսէ Ֆրեզնոյի Գալիֆորնիոյ Պետական Համալսարանին մէջ, ուր միաժամանակ կը վարէ Հայագիտական Ուսմանց Ամբիոնը, որուն կազմակերպման մէջ մեծ դեր կը խաղայ ան:

Որպէս պատմաբան, Դոկտ. Լ. Նալպանտեան իր ուշադրութիւնը կը կեդրոնացնէ հայ ժողովուրդի նոր շրջանի պատմութեան վրայ: 1963 թ.ին, անգլերէն լեզուով կը հրատարակէ ՀԱՅ ՅԵՂԱՓՈԽԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԸ, որ կը վերահրատարակուի 1967 թ.ին: Վերջին տարիներուն ան լծուած էր պատրաստութեանը նոր աշխատասիրութեան մը՝ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄԸ ՀԱՅՈՑ ՄԷՋ, ԾՆՈՒՆԴ ՈՒ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ ՍՈՑԻԱԼ ԴԵՄՈԿՐԱՏ ՀՆԶԱԿԵԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԵԱՆ (1887-1907):

Լուիզ Նալպանտեան կը մահանայ 1974 թ.ի Դեկտ.ի 2-ին:

ՕՆՆԻԿ ԱԼԵՏԻՍԵԱՆ

(1898 – 1974)

Օննիկ Ալետիսեան ծնած է Պրուսա, 1898 թ.ի Նոյ.ի 20-ին: Կ. Պոլսոյ մէջ միջնակարգ ուսումը ստանալէ ետք, 1921–1925 թթ.ուն կը հետեւի Վիեննայի «Կրաֆիկ Արուեստի Դպրոց»ի նկարչութեան ու քանդակագործութեան դասընթացներուն: 1925 թ.ին կը մեկնի Հռոմ, որուն Գեղարուեստական Ակադեմիայի ընթացքը կ'աւարտէ 1927 թ.ին: Որպէս ուսուցիչ ան կը պաշտօնավարէ Գահիրէի «Ազգային Նուպարեան» եւ «Պէրպէրեան» վարժարաններուն (1929–1934 թթ.) եւ Կիպրոսի «Մեղքոնեան Կրթական Հաստատութեան» (1936–1941 թթ.) մէջ:

Որպէս նկարիչ ու քանդակագործ, ստեղծագործական իր աշխատանքներուն առընթեր, Օննիկ Ալետիսեան կը լծուի հայկական տպագրական տառատեսակները բարեփոխելու գործին, ինչպէս նաեւ հայկական նկարչութեան ու քանդակագործութեան ուսումնասիրութեան: Վերոյիշեալ զոյգ ասպարէզներու ճամբով ան կը հրատարակէ ՓՈՐՁ ՄԸ ՀԱՅ ՏՊԱԳՐԱԿԱՆ ՏԱՌԵՐՈՒ ԲԱՐԵՓՈԽՈՒԹԵԱՆ ՈՒ ԱՐԴԻԱԿԱՆԱՅՄԱՆ, (Գահիրէ, 1946), եւ Քրանսերէն լեզուով՝ ՀԱՅ ՆԿԱՐԻՉՆԵՐ ՈՒ ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾՆԵՐ (Գահիրէ, 1959) չքեղ հատորը:

Օննիկ Ալետիսեան կը մեռնի 1974 թ.ի Նոյ.ի 23-ին:

ԳԷՈՐԳ ԵՐԵԱՆԵԱՆ

(1900 – 1974)

Գեորգ Երեւանեան ծնած է 1900 թ.ին, Բերրի: Իր նախակրթութիւնը կը ստանայ Միացեալ Ընկերութեան վարժարանին մէջ: Համալսարհային Ա. Պատերազմին ստեղծած աղիտալի տարիներուն ստիպումով ան կը զրկուի բարձրագոյն ուսման կարելիութենէն, թէեւ իր ամբողջ կեանքի ընթացքին ան կը մնայ հայ գիրի ու գլրքի հաւատաւոր մը, եւ ինքնազարգացումով կը յաջողի ձեռք բերել գրական ու պատմագրական ճաշակ ու պաշար: Աքսորի ու հալածանքի տարիներէն ետք նախ կ'ապաստանի Հալէպ, ապա՝ Դամասկոս, ուր էէ, 1925 թ.ին վերջնականօրէն կը տեղափոխուի Պէյրութ, ուր կը զբաղի առեւտուրով: Սփիւռքի տարածքին, հայրենակցական միութիւններու կողմէ հրատարակուած հայկական քաղաքներու ու գաւառներու նուիրուած պատմագրական ու տեղագրական աշխատասիրութիւնները կը խանդավառեն զինք ձեռնարկելու իր ծննդավայրին՝ Ծովագ Աշխարհի Չարսանճազ գաւառի պատմութիւնը գրի առնելու, զոր կ'իրականացնէ նախանձախնդրութեամբ: Համա-Չարսանճազի Հայրենակցական Միութեան Կեդրոնական Վարչութեան հրատարակութեամբ, Գ. Երեւանեանի ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ ՉԱՐՍԱՆՃԱԳԻ ՀԱՅՈՅՈՅ հատորը լոյս կը տեսնէ 1956 թ.ին, Պէյրութ:

Գեորգ Երեւանեան կը մեռնի 1974 թ.ի Ապրիլի 7-ին:

ԽՄԲ.

